

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

2 päivänä syyskuuta 2021 *

Kumoamiskanne – Päätökset (EU) 2020/245 ja (EU) 2020/246 – Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisellä kokonaisvaltaisella ja tehostetulla kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettava kanta – Sopimus, jonka tietyt määräykset voivat liittyä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) – Kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean, alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksyminen – Kahden erillisen päätöksen antaminen – Oikeudellisen perustan valinta – SEU 37 artikla – SEUT 218 artiklan 9 kohta – Äänestys sääntö

Asiassa C-180/20,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on pantu vireille 24.4.2020,

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Kellerbauer ja T. Ramopoulos,

kantajana,

jota tukee

Tšekin tasavalta, asiamiehinään K. Najmanová, M. Švarc, J. Vlácil ja M. Smolek,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään P. Mahnič, M. Balta ja M. Bishop,

vastaajana,

jota tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään T. Stehelin, J.-L. Carré ja A.-L. Desjonquères,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti R. Silva de Lapuerta, jaostojen puheenjohtajat J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, A. Prechal, N. Piçarra ja A. Kumin sekä tuomarit C. Toader (esittelevä tuomari), M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, P. G. Xuereb, L. S. Rossi ja I. Jarukaitis,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.6.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisellä kokonaisvaltaisella ja tehostetulla kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä kumppanuusneuvoston perustamien alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksymiseen ja alakomiteoiden luettelon laatimiseen kyseisen sopimuksen soveltamiseksi lukuun ottamatta sopimuksen II osastoa 17.2.2020 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2020/245 (EUVL 2020, L 52, s. 3) ja Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisellä kokonaisvaltaisella ja tehostetulla kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä kumppanuusneuvoston perustamien alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksymiseen ja alakomiteoiden luettelon laatimiseen kyseisen sopimuksen II osaston soveltamiseksi 17.2.2020 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2020/246 (EUVL 2020, L 52, s. 5) (jäljempänä yhdessä riidanalaiset päätökset).

Kokonaisvaltainen ja tehostettu kumppanuussopimus ja riidanalaiset päätökset

- 2 Neuvosto antoi Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisen kokonaisvaltaisen ja tehostetun kumppanuussopimuksen allekirjoittamisesta unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta 20.11.2017 päätöksen (EU) 2018/104 (EUVL 2018, L 23, s. 1). Päätöksen perustana olivat SEU 37 artikla sekä SEUT 91 artikla, SEUT 100 artiklan 2 kohta, SEUT 207 artikla ja SEUT 209 artikla yhdessä SEUT 218 artiklan 5 ja 7 kohdan ja SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan kanssa.
- 3 Tämä kumppanuussopimus (jäljempänä Armenian kanssa tehty kumppanuussopimus) allekirjoitettiin 24.11.2017, ja sitä sovellettiin väliaikaisesti 1.6.2018 alkaen. Se tuli voimaan 1.3.2021.
- 4 Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen 362 ja 363 artiklassa perustetaan kumppanuusneuvosto ja kumppanuuskomitea, kun taas tämän sopimuksen 364 artiklassa määrätään mahdollisuudesta perustaa tarvittaessa alakomiteoita ja muita elimiä. Lisäksi

- kumppanuussopimuksen 362 artiklan 4 kohdan ja 363 artiklan 4 kohdan määräysten nojalla kumppanuusneuvoston tehtävänä on päättää työjärjestyksestään ja määrittellä siinä kumppanuuskomitean tehtävä ja toiminta, ja viimeksi mainitun tehtävänä on muun muassa kumppanuusneuvoston kokousten valmistelu.
- 5 Pannakseen täytäntöön Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen 362–364 artiklan komissio ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja hyväksyivät 29.11.2018 yhdessä ehdotuksen neuvoston päätökseksi Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestyksiä koskevien päätösten hyväksymiseen. Päätöksen perustana olivat SEU 37 artikla sekä SEUT 91 artikla, SEUT 100 artiklan 2 kohta ja SEUT 207 ja SEUT 209 artikla yhdessä SEUT 218 artiklan 9 kohdan kanssa.
 - 6 Komissio kuitenkin poisti 19.7.2019 antamassaan muutetussa ehdotuksessa viittauksen SEU 37 artiklaan aineellisena oikeusperustana. Muutettu ehdotus annettiin niiden täsmennysten seurauksena, jotka unionin tuomioistuin teki 4.9.2018 antamassaan tuomiossa komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662), jolla kumottiin Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kazakstanin tasavallan tehostetulla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöneuvoston, yhteistyökomitean ja erikoistuneiden alakomiteoiden tai muiden elinten työjärjestelyihin 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (EU) 2017/477 (EUVL 2017, L 73, s. 15) sillä perusteella, että neuvosto oli mainitun päätöksen antaessaan virheellisesti tukeutunut SEU 31 artiklan 1 kohtaan.
 - 7 Pysyvien edustajien komitea (Coreper) päätti 4.12.2019 pidetyssä kokouksessa jakaa unionin puolesta esitettävää kantaa koskevan toimen kahdeksi neuvoston päätökseksi eli yhtäältä päätökseksi 2020/245 – jolla on tarkoitus varmistaa Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen soveltaminen lukuun ottamatta sen II osastoa ja joka perustuu aineelliseen oikeusperustaan, joka muodostuu SEUT 91 artiklasta sekä SEUT 207 artiklasta ja SEUT 209 artiklasta – ja toisaalta päätökseksi 2020/246 – jolla on tarkoitus varmistaa mainitun sopimuksen II osaston soveltaminen ja joka perustuu aineelliseen oikeusperustaan, joka muodostuu ainoastaan SEU 37 artiklasta. Neuvosto antoi 17.2.2020 riidanalaiset päätökset samojen aineellisten oikeusperustojen perusteella. Päätös 2020/245 hyväksyttiin määräenemmistöllä, ja sen menettelyllinen oikeusperusta muodostuu erityisesti SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ja SEUT 218 artiklan 9 kohdasta, kun taas päätös 2020/246 annettiin yksimielisesti. Päätöksen 2020/246 menettelyllinen oikeusperusta käsittää näet SEUT 218 artiklan 9 kohdan lisäksi SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaan neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti muun muassa, jos sopimus koskee alaa, jolla unionin säädöksen antaminen edellyttää yksimielisyyttä.
 - 8 Päätöksen 2020/245 1 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa unionin puolesta otettava kanta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä kumppanuusneuvoston perustamien alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksymiseen sekä alakomiteoiden luettelon laatimiseen kyseisen sopimuksen soveltamiseksi lukuun ottamatta sopimuksen II osastoa perustuu kumppanuusneuvoston päätösluonnokseen. Myös päätöksen 2020/246 1 artiklan 1 kohta on sisällöltään samanlainen kyseisen sopimuksen II osaston soveltamisen osalta.

- 9 Komissio esitti huomautuksia neuvoston kokouksen pöytäkirjaan merkityssä lausumassa ja väitti, että SEU 37 artiklan lisääminen päätöksen 2020/246 oikeusperustaksi ja neuvoston toimen jakaminen kahdeksi päätökseksi olivat lainvastaisia. Tšekin tasavalta totesi myös Coreperin ja neuvoston kokousten pöytäkirjaan merkityssä lausumassa, että kyseinen oikeusperustan lisääminen oli virheellinen 4.9.2018 annetun tuomion komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662) valossa. Myös Unkari esitti varauksia kahden erillisen päätöksen antamisesta. Nämä kaksi jäsenvaltiota pidättyivät äänestämästä riidanalaisten päätösten antamisen yhteydessä.

Asianosaisten vaatimukset

- 10 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan riidanalaiset päätökset, pitämään voimassa niiden vaikutukset ja velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 Neuvosto vaatii kanteen hylkäämistä ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Jos riidanalaiset päätökset on kumottava, se vaatii toissijaisesti, että unionin tuomioistuin pitää voimassa kyseisten päätösten vaikutukset.
- 12 Unionin tuomioistuimen presidentin 25.8.2020 ja 25.9.2020 tekemillä päätöksillä Tšekin tasavalta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia ja Ranskan tasavalta väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Kanne

- 13 Komissio vetoaa kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee sitä, että SEU 37 artiklaa on käytetty virheellisesti päätöksen 2020/246 aineellisena oikeusperustana, ja toinen sitä, että riidanalaisten päätösten antamisella on lainvastaisesti jaettu toimi, joka koskee Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa unionin puolesta esitettävää kantaa, kahdeksi erilliseksi päätökseksi.

Ensimmäinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 14 Ensimmäisellä kanneperusteellaan komissio moittii Tšekin tasavallan tukemana neuvostoa siitä, että se sisällytti SEU 37 artiklan ja SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan päätöksen 2020/246 oikeusperustaan, mikä johti siihen, että sovellettiin sääntöä, jonka mukaan neuvoston oli tehtävä ratkaisunsa yksimielisesti. Komission mukaan Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen II osaston yhteydet yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) eivät riitä oikeuttamaan tätä sisällyttämistä.
- 15 Tämän kanneperusteen tueksi komissio väittää, että SEUT 218 artiklan 9 kohtaan perustuva neuvoston päätös, joka koskee kansainvälisen sopimuksen soveltamista kokonaisuudessaan, on annettava määräenemmistöllä, kun kyseisen sopimuksen painopiste on alalla, jolla aineelliset oikeusperustat edellyttävät määräenemmistöä. Oikeudellisen perustan valinnan on siis perustuttava sellaisiin objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuINVALVONNAN kohteena; tällaisia ovat erityisesti kyseisen toimen sisältö ja tarkoitus.

- 16 Tässä yhteydessä komission mukaan on niin, että vaikka kyseisen toimen johdanto-osassa tai alun artikloissa voidaan mainita yleisiä tavoitteita, määriteltäessä alaa, johon kyseinen toimi kuuluu, ratkaiseva merkitys on kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tosiasiallisesti asetettujen veloitteiden ulottuvuudella ja tiettyjen aiheiden hallitsevuudella. Kun toimi, jonka antamista suunnitellaan, koskee yleisesti kansainvälisen sopimuksen perusteella perustettujen elinten toimintaa, sitä alaa, johon kyseinen toimi kuuluu, on arvioitava koko sopimuksen kannalta. Näiden sääntöjen vastainen toimielimen käytäntö ei voi muuttaa näitä sääntöjä tai oikeuttaa poikkeuksia.
- 17 Komission mukaan nyt käsiteltävässä asiassa Armenian kanssa tehty kumppanuussopimus koskee pääasiallisesti kauppaa ja kehitysyhteistyötä sekä kuljetuspalvelujen kauppaa, joita suurin osa tämän sopimuksen määräyksistä koskee. Tämän sopimuksen II osaston muodostavilla yhdeksällä artiklalla olevat yhteydet YUTP:aan ovat pelkästään liitännäisiä näihin osatekijöihin nähden, eivätkä ne ole niin merkittäviä, että niillä voitaisiin perustella erillisen aineellisen oikeusperustan käyttämistä.
- 18 Lisäksi komissio väittää, että nämä yhdeksän artiklaa ovat sisällöltään ja lukumäärältään verrattavissa Kazakstanin tasavallan kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen määräyksiin, joita tarkasteltiin 4.9.2018 annettuun tuomioon komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662) johtaneessa asiassa ja joita unionin tuomioistuin ei pitänyt riittävinä, jotta niillä voitaisiin oikeuttaa YUTP:aa koskevan erityisen aineellisen oikeusperustan lisääminen, ja näiden kahden sopimuksen niistä osastoista, jotka voivat liittyä YUTP:aan, käy joka tapauksessa ilmi, että niillä on siihen vain rajoitettu yhteys.
- 19 Lisäksi pelkästään se seikka, että kumppanuussopimus Armenian kanssa tehtiin monitahoisessa geopoliittisessa asiayhteydessä, jonka erityispiirteenä oli Vuoristo-Karabahin konflikti, ei komission mukaan oikeuta antamaan tälle sopimukselle YUTP:aan liittyvää ulottuvuutta, joka ei ilmene sen sisällöstä.
- 20 Tšekin tasavalta yhtyy komission vaatimukseen. Kyseisen jäsenvaltion mukaan Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen yhteydessä niiden tavoitteiden, jotka voivat liittyä YUTP:aan, voidaan katsoa kuuluvan myös kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikkaan. Lisäksi useiden määräysten yhdistämisen yhteen aineelliseen oikeusperustaan on jätävä poikkeukseksi. Koska kyseisen sopimuksen II osaston ne osat, jotka voivat liittyä YUTP:aan, eivät ole laadultaan ja määrältään merkittäviä, tällainen poikkeaminen ei ole perusteltua nyt käsiteltävässä asiassa.
- 21 Neuvosto väittää puolustuksessaan, että kansainvälisen sopimuksen päämäärät ovat olennaisia eri politiikkoja koskevien määräysten välisen suhteen osoittamiseksi ja että kyseisen sopimuksen sisältöä on tutkittava vasta myöhemmässä vaiheessa. Nyt käsiteltävässä asiassa komission argumenteissa ei kuitenkaan oteta riittävästi huomioon Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen päämääriä. Tämän sopimuksen tavoitteiden tarkastelu ja sen II osaston sisältö osoittavat, että YUTP:aan liittyvät määräykset eivät ole liitännäisiä kauppaa ja kehitysyhteistyötä koskeviin aloihin nähden, vaan ne muodostavat tämän sopimuksen itsenäisen osatekijän.
- 22 Neuvosto väittää tässä yhteydessä, että – toisin kuin 4.9.2018 annetussa tuomiossa komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus) (C-244/17, EU:C:2018:662) kyseessä olleessa kumppanuussopimuksessa – Armenian kanssa tehtyyn kumppanuussopimukseen sisältyy

ainakin yksi olennainen lisätavoite eli tavoite tehostaa kokonaisvaltaista poliittista kumppanuutta (1 artiklan a alakohta) ja edistää läheisten poliittisten suhteiden kehittymistä osapuolten välillä (1 artiklan b alakohta).

- 23 Neuvosto päätelee tästä, että Armenian kanssa tehty kumppanuussopimus ei ole pelkkä kehitysyhteistyön ja kaupan alan väline. Sen 3 artiklassa nimittäin ilmaistaan tiettyjä kyseisen asetuksen 1 artiklassa mainittuja yleisiä tavoitteita yhtenä täsmällisempänä tavoitekokonaisuutena, johon pyritään erityisesti II osaston määräyksillä, jotka koskevat poliittista vuoropuhelua, sisäisiä uudistuksia ja yhteistyötä YUTP:n alalla. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei kuitenkaan ilmene, että määräykset, joissa määrätään yhteistyöstä poliittisen vuoropuhelun muodossa, eivät voisi merkitä YUTP:n tavoitteiden tällaista toteuttamista.
- 24 Lisäksi siitä komission väitteestä, jonka mukaan lähes kaikki Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen määräykset kuuluvat YUTP:aan liittymättömille aloille, neuvosto huomauttaa, että II osaston kokoa koskevalla kriteerillä ei ole yhteyttä toteutettujen toimenpiteiden tarkoitukseen tai sisältöön, joten se ei voi olla ratkaiseva valittaessa unionin toiminnan oikeudellista perustaa. Tällä kriteerillä ei erityisesti ole merkitystä arvioitaessa kyseisen osaston määräysten ja sopimuksen muiden osien välistä suhdetta.
- 25 Ranskan tasavalta, joka tukee väliintulijana neuvoston väitteitä, huomauttaa, että toimella tavoitellut päämäärät on määritettävä tarkastelemalla toimen sisältöä ja että samalla sisältö on tutkittava kyseisen toimen tarkoituksen valossa. Tämä lähestymistapa on sitäkin tärkeämpi silloin, kun toimi kuuluu osittain YUTP:n alaan, koska siihen sovelletaan erityisiä sääntöjä ja menettelyjä SEU 24 artiklan 1 kohdan nojalla. Näin ollen YUTP:aa koskevien määräysten vähäisen lukumäärän perusteella ei YUTP:n alaan selvästi kuuluvien päämäärien vuoksi voida päätellä, että YUTP olisi muihin kyseessä oleviin politiikkoihin nähden vain liitännäinen. Taloudellinen yhteistyö edellyttää näet luonteensa vuoksi enemmän täsmennyksiä sen täytäntöönpanosta kuin poliittisen vuoropuhelun aikaansaaminen.
- 26 Ranskan tasavallan mukaan myös Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen asiayhteys on otettava huomioon ja se osoittaa samoin, että tämä sopimus kuuluu YUTP:n alaan, koska se on tehty erityisessä poliittisessa asiayhteydessä ja turvallisuustilanteessa, joille ovat ominaisia alueelliset kriisit, kuten kriisi Vuoristo-Karabahissa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 27 Aluksi on muistutettava, että SEUT 218 artiklassa määrätään selvyuden, johdonmukaisuuden ja rationalisoinnin vaatimusten täyttämiseksi yhtenäistetyistä ja yleisesti sovellettavasta menettelystä siltä osin kuin kyse on erityisesti sellaisista kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemisesta ja niiden tekemisestä, jotka unioni on toimivaltainen tekemään toimialoillaan, mukaan lukien YUTP, lukuun ottamatta tapauksia, joissa perussopimuksissa määrätään erityismenettelyistä (tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 28 SEUT 218 artiklan 9 kohdasta on todettava, että siinä määrätään yksinkertaistetusta menettelystä muun muassa unionin puolesta esitettävien kantojen määrittelemiseksi, kun unioni osallistuu asianomaisella kansainvälisellä sopimuksella perustetussa päätöksentekuelimessä kyseisen sopimuksen soveltamiseen tai täytäntöönpanoon kuuluvien toimien antamiseen. SEUT 218 artiklan 6, 9 ja 10 kohtaa yhdessä tulkittaessa ilmenee kuitenkin, että tämän

yksinkertaistamisen, jota sovelletaan vain toimiin, joilla ei täydennetä tai muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita, taustalla on yksinomaan Euroopan parlamentin osallistumisen rajoittaminen (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 25 ja 26 kohta).

- 29 SEUT 218 artiklan 9 kohdassa ei määrätä sitä vastoin mistään äänestysäännöstä, jota noudattaen neuvosto tekee kyseisessä määräyksessä tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvat päätökset, joten sovellettava äänestysääntö on määritettävä kussakin tapauksessa tukeutumalla SEUT 218 artiklan 8 kohtaan. Kun otetaan huomioon yhtäältä kyseisen määräyksen ensimmäisessä alakohdassa käytetty ilmaisu ”koko menettelyn ajan” ja toisaalta ilmaisu ”kuitenkin” toisen alakohdan alussa, on katsottava, että neuvosto tekee ratkaisunsa pääsääntöisesti määräenemmistöllä ja että se tekee ratkaisunsa yksimielisesti ainoastaan tässä toisessa alakohdassa mainituissa tapauksissa. Näin ollen kussakin yksittäistapauksessa sovellettava äänestysääntö on määritettävä sen mukaan, kuuluuko se viimeksi mainittuihin tapauksiin vai ei.
- 30 Päätöksestä, jolla neuvosto vahvistaa kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävän kannan, on siis huomautettava, että unionin tuomioistuimella on jo ollut tilaisuus todeta, että jos tällainen päätös ei vastaa mitään niistä tilanteista, joissa SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään yksimielisyyttä, neuvoston on lähtökohtaisesti tehtävä mainittu päätös SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan ja SEUT 218 artiklan 9 kohdan määräysten mukaisesti määräenemmistöllä (tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Ensimmäisessä näistä tapauksista SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että kyseisen artiklan 9 kohdan mukainen päätös tehdään yksimielisesti, jos se kuuluu alaan, jolla unionin toimen antaminen edellyttää yksimielisyyttä. Tässä yhteydessä on otettava sen määrittämiseksi, koskeeko SEUT 218 artiklan 9 kohdassa määritellyissä puitteissa tehty päätös tällaista alaa, lähtökohdaksi kyseisen päätöksen aineellinen oikeusperusta (tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 35 kohta).
- 32 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimen oikeusperustan valinnan on perustuttava sellaisiin objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat toimen tarkoitus ja sisältö (tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Tältä osin on todettava, että – toisin kuin neuvosto pääasiallisesti väittää ja kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 28 ja 29 kohdassa – unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei millään tavoin ilmene, että jompikumpi näistä kriteereistä olisi ensisijainen. Kussakin yksittäistapauksessa on nimittäin määritettävä se ala, johon toimi kuuluu, kaikkien yksilöitävissä olevien objektiivisten seikkojen perusteella, jotka liittyvät jompaankumpaan näistä kriteereistä.
- 34 Jos unionin toimea tarkasteltaessa ilmenee, että sillä on kaksi eri tarkoitusta tai että siinä on kahdenlaisia tekijöitä, ja jos toinen näistä on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, kun taas toinen on ainoastaan liitännäinen, on käytettävä yhtä oikeudellista perustaa, toisin sanoen sitä, jota toimen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus taikka tekijä edellyttää. Ainoastaan jos todetaan, että toimella on useampi samanaikainen tarkoitus tai siinä on useita tekijöitä, joita ei voida erottaa toisistaan ja joista mikään ei ole toiseen nähden liitännäinen, tällaista toimea annettaessa on poikkeuksellisesti käytettävä vastaavia eri

oikeusperustoja (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kahden oikeusperustan yhdistäminen ei kuitenkaan ole mahdollista, jos näiden oikeusperustojen osalta määrätty menettelyt ovat keskenään yhteensopimattomia (ks. vastaavasti tuomio 6.11.2008, parlamentti v. neuvosto, C-155/07, EU:C:2008:605, 37 kohta).

- 35 Kuten päätökset siitä, että unioni tekee kansainvälisen sopimuksen, myös päätös, jolla neuvosto vahvistaa SEUT 218 artiklan 9 kohdan nojalla sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävän kannan ja joka koskee yksinomaan alaa, jolla edellytetään yksimielisyyttä, on siis SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätystä määräenemmistöä koskevasta yleisestä säännöstä poiketen lähtökohtaisesti tehtävä yksimielisesti saman määräyksen toisen alakohdan mukaisesti. Näin on YUTP:n osalta, koska SEU 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään muun muassa, että EU-sopimuksen V osaston 2 luvussa tarkoitetut päätökset tehdään yksimielisesti, jollei tässä luvussa toisin määrätä. Jos tällaisessa päätöksessä on sitä vastoin useita tekijöitä tai sillä on useampi tarkoitus, joista eräät kuuluvat YUTP:n piiriin, sen tekemiseen sovellettava äänestyssääntö on määritettävä sen pääasiallisen tai määräävän tarkoituksen tai tekijän mukaan. Jos päätöksen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä kuuluu alaan, jolla unionin toimen antaminen ei edellytä yksimielisyyttä, mainittu päätös on SEUT 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tehtävä määräenemmistöllä (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 38 kohta).
- 36 Tämän tuomion 27–35 kohdassa esitettyjen seikkojen valossa on tutkittava, kuuluvatko riidanalaiset päätökset YUTP:n kaltaiseen alaan, jonka osalta edellytetään yksimielisyyttä, vai kuuluvatko ne unionin politiikkoihin, joiden osalta päätökset on lähtökohtaisesti tehtävä määräenemmistöllä ja joita ovat erityisesti liikenteen, yhteisen kauppapolitiikan ja kehitysyhteistyön alat, joista määrätään SEUT 91, SEUT 207 ja SEUT 209 artiklassa.
- 37 Tältä osin riidanalaiset päätökset on annettu sen kannan vahvistamiseksi, joka unionin puolesta esitetään Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean, alakomiteoiden ja muiden yhteistyöneuvoston perustamien elinten sisäisten sääntöjen hyväksymisestä ja alakomiteoiden luettelon laatimisesta kyseisen sopimuksen soveltamiseksi. Erityisesti on todettava, että päätös 2020/245 koskee Armenian kanssa tehtyä kumppanuussopimusta kokonaisuudessaan lukuun ottamatta sen II osastoa, kun taas päätös 2020/246 koskee ainoastaan kyseistä II osastoa.
- 38 On kuitenkin täsmennettävä, että vaikka nämä päätökset koskevat muodollisesti Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen eri osastoja, alaa, johon ne kuuluvat, ja näin ollen unionin kyseessä olevan ulkoisen toiminnan aineellista oikeusperustaa on arvioitava koko tämän sopimuksen perusteella.
- 39 Riidanalaiset päätökset koskevat nimittäin yleisesti Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen perusteella perustettujen kansainvälisten elinten toimintaa.
- 40 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa pääasiallisesti huomauttanut, kahden erillisen neuvoston päätöksen, jotka perustuvat eri oikeusperustoihin mutta joilla pyritään vahvistamaan unionin puolesta esitettävä yksi ainoa kanta tällä sopimuksella perustettujen elinten

toimintaan, tekeminen voi olla perusteltua vain, jos sopimukseen kokonaisuutena tarkastellen sisältyy erillisiä osatekijöitä, jotka vastaavat kyseisten päätösten tekemiseksi käytettyjä eri oikeusperustoja.

- 41 Ensinnäkin Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen sisällöstä on todettava, että on totta, että sen II osasto, jonka otsikko on ”Poliittinen vuoropuhelu ja uudistukset; yhteistyö ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla” ja johon kuuluvat mainitun sopimuksen 3–11 artikla, sisältää määräyksiä poliittisen vuoropuhelun edistämisestä turvallisuuden alalla ja se koskee siten kysymyksiä, jotka voivat liittyä YUTP:aan.
- 42 Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen 3 artiklassa muistutetaan siten poliittisen vuoropuhelun tavoitteista, ja sen 2 kohdassa luetellaan 11 tavoitetta, joihin tässä vuoropuhelussa pyritään ja joita ovat muun muassa poliittisen kumppanuuden vahvistaminen, kansainvälisen rauhan, vakauden ja turvallisuuden edistäminen, kriisinhallintaa koskevan yhteistyön lujittaminen, aseiden leviämisen torjunnassa toteutettavan yhteistyön lujittaminen, demokratian, oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen lujittaminen, vuoropuhelun kehittäminen ja yhteistyön syventäminen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alalla sekä hyvien naapuruussuhteiden kehittäminen.
- 43 Lisäksi kyseisen sopimuksen 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Sisäiset uudistukset”, luetellaan joukko yleisiä tavoitteita, joihin sopimuksen osapuolten yhteistyöllä pyritään ja joihin kuuluvat demokraattisten instituutioiden ja oikeusvaltion vakauden ja tehokkuuden kehittäminen, vakiinnuttaminen ja lisääminen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioituksen takaaminen.
- 44 Mainitun sopimuksen 5 artiklan, jonka otsikko on ”Ulko- ja turvallisuuspolitiikka”, 1 kohdassa puolestaan määrätään, että ”osapuolet tehostavat vuoropuheluaan ja yhteistyötään [YUTP:n] alalla – – tunnustaen, että Armenian tasavalta pitää osallistumisestaan kansainvälisten järjestöjen toimintaan ja kansainvälisen yhteistyön muotoihin sekä sille tästä johtuvia olemassa olevia velvoitteita tärkeinä, ja käsittelevät erityisesti konfliktien ehkäisemiseen ja kriisinhallintaan, riskien vähentämiseen, kyberturvallisuuteen, turvallisuusalan uudistamiseen, alueelliseen vakauteen, aseriisuntaan, asesulkuun sekä aseiden ja niiden viennin valvontaan liittyviä kysymyksiä”. Saman 5 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että ”osapuolet vahvistavat sitoumuksensa noudattaen kansainvälisen oikeuden periaatteita ja normeja, mukaan lukien YK:n peruskirjaan ja [Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen (ETYK)] Helsingin päätösasiakirjaan kirjatut periaatteet ja normit, ja edistää näitä periaatteita kahdensivälisissä ja monenvälisissä suhteissaan”. Kyseisen sopimuksen 6–11 artiklassa vahvistetaan sopimuspuolten sitoutuminen kansainvälistä yhteisöä koskettavien vakavien rikosten ehkäisemiseen, konfliktien estämiseen ja kriisinhallintaan, alueelliseen vakauteen ja konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen, aseriisuntaan, pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan torjuntaan ja terrorismin torjuntaan sekä haluun tehdä yhteistyötä ja käydä vuoropuhelua näillä aloilla.
- 45 Sopimuksen luokittelu kehitysyhteistyösopimukseksi on kuitenkin tehtävä sopimuksen olennainen kohde huomioon ottaen eikä yksittäisten määräysten perusteella, sillä edellytyksellä, että nämä määräykset eivät saa aikaan velvoitteita, joilla on kyseisillä erityisaloilla sellainen ulottuvuus, että nämä velvoitteet tosiasiallisesti merkitsevät kehitysyhteistyön tavoitteista erillisiä tavoitteita (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2014, komissio v. neuvosto, C-377/12, EU:C:2014:1903, 39 kohta ja tuomio 14.6.2016, parlamentti v. neuvosto, C-263/14, EU:C:2016:435, 47 kohta).

- 46 Vaikka pitääkin paikkansa, että Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen II osaston määräykset koskevat asioita, jotka voivat kuulua YUTP:n alaan, ja niissä vahvistetaan osapuolten tahto tehdä yhteistyötä keskenään tällä alalla, on todettava, kuten julkisasiamies huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 65 ja 70 kohdassa, että nämä samat määräykset, joiden lukumäärä on vähäinen suhteessa tämän sopimuksen kaikkiaan 386 artiklaan, joista suurin osa koskee kaupan ja kehitysyhteistyön aloja, rajoittuvat pääasiallisesti sopimuspuolten ohjelmallisiin julistuksiin ja niissä vain kuvataan sopimuspuolten välisiä olemassa olevia suhteita ja niiden yhteisiä aikomuksia tulevaisuuden varalta mutta ei vahvisteta toimintaohjelmaa eikä määritetä konkreettisia yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä yhteistyön toteuttamiseksi.
- 47 Siltä osin kuin on toiseksi kyse tämän sopimuksen päämääristä, sen johdanto-osasta, sen 1 artiklassa luetelluista tavoitteista sekä suurimmasta osasta sen määräyksiä niitä yhdessä tarkasteltuina ilmenee, että kyseisen sopimuksen pääasiallisena tarkoituksena on vahvistaa puitteet yhtäältä unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä toisaalta Armenian tasavallan väliselle liikenteen, kaupan ja kehityksen alalla toteutettavalle yhteistyölle.
- 48 Erityisesti mainitun sopimuksen 1 artiklassa jaetaan nämä päämäärät useisiin tavoitteisiin, joilla on muun muassa tarkoitus tehostaa kokonaisvaltaista poliittista ja taloudellista kumppanuutta ja yhteistyötä osapuolten välillä; vahvistaa puitteita poliittiselle vuoropuhelulle kaikilla yhteisen edun mukaisilla aloilla, mikä edistää läheisten poliittisten suhteiden kehittymistä osapuolten välillä; edistää demokratian sekä poliittisen, taloudellisen ja institutionaalisen vakauden lujittamista Armeniassa; edistää, ylläpitää ja lujittaa rauhaa ja vakautta sekä alueellisesti että kansainvälisesti; tehostaa yhteistyötä vapaus- ja turvallisuus- ja oikeusasioiden alalla; edistää liikkuvuutta ja ihmisten välisiä yhteyksiä; tukea Armenian tasavallan pyrkimyksiä kehittää taloudellisia mahdollisuuksiaan kansainvälisellä yhteistyöllä; tehostaa kauppayhteistyötä ja luoda edellytykset yhä tiiviimmälle yhteistyölle muilla yhteisen edun mukaisilla aloilla.
- 49 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin politiikka SEUT 208 artiklassa tarkoitetun kehitysyhteistyön alalla, joka on yksi Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen keskeisistä osatekijöistä, ei rajoitu toimenpiteisiin, joilla pyritään suoraan köyhyyden poistamiseen, vaan sillä pyritään myös SEU 21 artiklassa tarkoitettuihin unionin ulkoisen toiminnan yleisiin tavoitteisiin, kuten sen 2 kohdan c alakohdassa ilmaistuun tavoitteeseen säilyttää rauha, estää konfliktit ja lujittaa kansainvälistä turvallisuutta, ja sen 2 kohdan d alakohdassa mainittuun tavoitteeseen edistää kehitysmaiden talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kannalta kestävästä kehitystä (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2014, komissio v. neuvosto, C-377/12, EU:C:2014:1903, 37 kohta). Lisäksi unionin tuomioistuimella on jo ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ollut tilaisuus korostaa, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjunnan voidaan katsoa palvelevan kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita, koska sillä voidaan edistää kyseisten maiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen esteiden poistamista tai vähentämistä (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2008, komissio v. neuvosto, C-91/05, EU:C:2008:288, 68 kohta).
- 50 Lisäksi kehitysyhteistyön tavoitteet ovat laajoja, joten niiden toteuttamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden on voitava koskea eri erityisalvoja. Näin on varsinkin sellaisen sopimuksen osalta, jolla vahvistetaan tämän yhteistyön puitteet (tuomio 3.12.1996, Portugali v. neuvosto, C-268/94, EU:C:1996:461, 37 kohta).
- 51 Tässä asiayhteydessä sellainen vaatimus, että kehitysyhteistyösopimuksen olisi perustuttava myös johonkin toiseen määräykseen kuin tätä politiikkaa koskevaan määräykseen aina silloin, kun sopimus vaikuttaa erityisalaan, merkitsisi käytännössä sitä, että tässä viimeksi mainitussa

- määräyksessä määrätty toimivalta ja menettely menettäisivät sisältönsä (ks. vastaavasti tuomio 3.12.1996, Portugali v. neuvosto, C-268/94, EU:C:1996:461, 38 kohta ja tuomio 11.6.2014, komissio v. neuvosto, C-377/12, EU:C:2014:1903, 38 kohta).
- 52 Nyt käsiteltävässä asiassa Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen 1 artiklassa ilmaistaan osapuolten tahto ”vahvistaa puitteita poliittiselle vuoropuhelulle”, jota ne aikovat ylläpitää, kun taas kyseisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa täsmennetään poliittisen vuoropuhelun tavoitteet luettelemalla tiettyjä tarkempia tavoitteita. Kuten neuvosto väittää, tietyt näistä erityisistä tavoitteista, ja erityisesti kyseisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittu tavoite tehostaa yhteistyötä ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla, voivat liittyä YUTP:aan. Kuten tämän tuomion 46 kohdassa on korostettu, näiden erityisten tavoitteiden luettelemiseen ei kuitenkaan liity minkäänlaista tämän alan toimintaohjelmaa tai mitään konkreettisia yhteistyötapoja, jotka olisivat omiaan osoittamaan, että YUTP on yksi tämän saman sopimuksen erillisistä osatekijöistä kauppaan ja kehitysyhteistyöhön liittyvien näkökohtien ohella.
- 53 Kun otetaan huomioon kehitysyhteistyön tavoitteiden laaja tulkinta unionin politiikkojen yhteydessä, sellaisena kuin se on palautettu mieleen tämän tuomion 49 ja 50 kohdassa, ja se, että Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella kokonaisuudessaan pyritään pääasiallisesti kauppaa ja kehitysyhteistyötä koskeviin tavoitteisiin suhteessa kyseiseen valtioon, on katsottava, että tämän sopimuksen keskeiset osatekijät, joita ovat yhteinen kauppapolitiikka, liikennepalvelujen kauppa ja kehitysyhteistyö, kattavat sopimuksessa säännellyt poliittista vuoropuhelua koskevat seikat, jotka voivat liittyä YUTP:aan, joten YUTP:n ei voida katsoa muodostavan kyseisen sopimuksen erillistä osatekijää, vaan se on päinvastoin liitännäinen mainitun sopimuksen pääasiallisiin osatekijöihin nähden (ks. analogisesti tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 46 kohta).
- 54 Lisäksi se asiayhteys, johon kyseessä oleva toimi liittyy, voidaan ottaa huomioon sen oikeusperustaa määritettäessä (ks. vastaavasti tuomio 18.12.2014, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, C-81/13, EU:C:2014:2449, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ranskan tasavalta korostaa tältä osin erityisesti Vuoristo-Karabahin konfliktiin liittyvää asiayhteyttä. On kuitenkin todettava, että Armenian kanssa tehdyssä kumppanuussopimuksessa ei määrätä mistään konkreettisesta tai täsmällisestä toimenpiteestä, jolla voitaisiin vastata tähän kansainvälistä turvallisuutta uhkaavaan tilanteeseen.
- 55 Tätä toteamusta tukee se, että – kuten tämän tuomion 38–40 kohdasta ilmenee – riidanalaisten päätösten kohteena on tämän sopimuksen perusteella perustettujen kansainvälisten elinten toiminta, joten näiden päätösten ei voida katsoa koskevan sellaisia konkreettisia toimenpiteitä, jotka voidaan mahdollisesti toteuttaa kyseisen sopimuksen nojalla.
- 56 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen seikat tai aiejulistukset, jotka voivat liittyä YUTP:aan, eivät riitä muodostamaan tämän sopimuksen itsenäistä osatekijää. Neuvosto on näin ollen valinnut virheellisesti päätöksen 2020/246 aineelliseksi oikeusperustaksi SEU 37 artiklan ja menettelylliseksi oikeusperustaksi SEUT 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan.
- 57 Komission ensimmäinen kanneperuste on siis hyväksyttävä ja päätös 2020/246 on kumottava.
- 58 Päätöksestä 2020/245 on todettava, että – kuten sen johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee – se ei koske Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa unionin puolesta esitettävää

kantaa siltä osin kuin tämä kanta liittyy kyseisen sopimuksen II osaston soveltamiseen. Ensimmäisen kanneperusteen tarkastelusta ilmenee kuitenkin, että tämän osaston sisältämät määräykset eivät muodosta kyseisen sopimuksen erillistä osatekijää, joka velvoittaisi neuvoston tukeutumaan muun muassa SEU 37 artiklaan ja SEUT 218 artiklan 8 kohdan toiseen alakohtaan tämän saman kannan vahvistamiseksi. Tämän tuomion 40 kohdassa esitetyn mukaisesti on näin ollen todettava, ettei mikään oikeuta sitä, että neuvosto on jättänyt kyseisen kannan päätöksen 2020/245 kohteen ulkopuolelle siltä osin kuin kanta koskee saman sopimuksen II osaston soveltamista ja että neuvosto on tehnyt SEUT 218 artiklan 9 kohdan nojalla erillisen päätöksen, jonka kohteena on kyseisen kannan vahvistaminen siltä osin kuin se koskee mainitun II osaston soveltamista. Tästä seuraa, että myös päätös 2020/245 on kumottava.

Toinen kanneperuste

- 59 Koska ensimmäinen kanneperuste on hyväksytty ja riidanalaiset päätökset kumottu, toista kanneperustetta ei näin ollen ole tarpeen tutkia.

Riidanalaisten päätösten vaikutusten voimassa pitäminen

- 60 Neuvosto, komissio ja Tšekin tasavalta vaativat yhdessä, että jos riidanalaiset päätökset kumotaan, niiden vaikutukset on pidettävä voimassa, jotta vältettäisiin kaikki kielteiset seuraukset Armenian kanssa tehdyn kumppanuussopimuksen täytäntöönpanolle.
- 61 SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun säädöksen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.
- 62 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tällaisen toimen vaikutukset voidaan pysyttää erityisesti silloin, kun sen kumoamisen välittömät vaikutukset aiheuttaisivat vakavia kielteisiä seurauksia asianomaisille henkilöille (ks. vastaavasti tuomio 28.7.2016, neuvosto v. komissio, C-660/13, EU:C:2016:616, 51 kohta).
- 63 Käsiteltävässä asiassa riidanalalaisten päätösten kumoaminen pitämättä voimassa niiden vaikutuksia voisi häiritä Armenian kanssa tehdyllä kumppanuussopimuksella perustettujen elinten toimintaa, kyseenalaistaa unionin sitoumuksen näiden elinten antamien oikeudellisten toimien osalta ja haitata siten kyseisen sopimuksen moitteetonta täytäntöönpanoa (ks. analogisesti tuomio 4.9.2018, komissio v. neuvosto (Kazakstanin kanssa tehty sopimus), C-244/17, EU:C:2018:662, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 64 Riidanalalaisten päätösten, jotka kumotaan tällä tuomiolla, vaikutukset on näin ollen pidettävä voimassa oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä, kunnes neuvosto tekee uuden päätöksen, joka on yhdenmukainen tämän tuomion kanssa.

Oikeudenkäyntikulut

- 65 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska neuvosto on hävinnyt asian, neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 66 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ja Tšekin tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisellä kokonaisvaltaisella ja tehostetulla kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä kumppanuusneuvoston perustamien alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksymiseen ja alakomiteoiden luettelon laatimiseen kyseisen sopimuksen soveltamiseksi lukuun ottamatta sopimuksen II osastoa 17.2.2020 annettu neuvoston päätös (EU) 2020/245 ja Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön ja niiden jäsenvaltioiden sekä Armenian tasavallan välisellä kokonaisvaltaisella ja tehostetulla kumppanuussopimuksella perustetussa kumppanuusneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kumppanuusneuvoston, kumppanuuskomitean sekä kumppanuusneuvoston perustamien alakomiteoiden ja muiden elimien työjärjestysten hyväksymiseen ja alakomiteoiden luettelon laatimiseen kyseisen sopimuksen II osaston soveltamiseksi 17.2.2020 annettu neuvoston päätös (EU) 2020/246 kumotaan.
- 2) Päätösten 2020/245 ja 2020/246 vaikutukset pidetään voimassa.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ranskan tasavalta ja Tšekin tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset